

מסורת הש"ס

6) לעיל יב, 3) ופסחים מג. וי"ק, 4) ולקמן פא. מנהדרין ט: ב"ק מט: ד, 7) ברכות מד: ט' ש"ק מ"ז, 1) ז"ק מ"ז, 2) ונעיל יב: 1) 8) ונחש טו: לה. טה. לעיל יב, 9) ונחש יג: מה: חולין פא: 1, 10) למחר פיגול ז"ק, 11) ס' ומפגל להקטירה לזבונה וה"מ טו' ד"ל טו' המזיר לא מפגל. 12) לזרפה הו"א משטה. 13) ט' כהני סניד. 14) ז"ק, 15) ז"ל וכו', 16) למונה סניד חז"כ ד"ה קן פוסלת משטה וה"ל. 17) ז"ק, 18) מלכילת מונה נלדס אבל מלכילת ארס טו'. 19) ז"ק.

תורה אור השלם

1. ואם האכל יאכל במשך וקח שקליו ביום השלישי לא יקרב הקטיר אלו לא יקשה לו פוסל תוך הנפש האכלת ממנו עונת השא: הקדא ז' ז'

גהות הב"ח

6) רש"י ד"ה למעל וכו' מתשנה זו כהני:

מוסף רש"י

כל הקומץ ונותן וכו', וקומץ והקטיר וכו', טמן קומץ ככלי או מולך או הקטיר ט"מ לכול דבר שרי לכול טמן הקטיר וכו' עני מרי. עני מרי (מקח אפ. תרי"ג). סליק פ"ק הקומץ את המנחה

הקומץ את המנחה לאכול בבר שאין דרכו לאכול. חק למקומו או חק למעט המנחה. שאין אכילה והקטירה מביטריף. לפסול הדם לזכ לאכול שיעור והכל לזכ שיעור (פס. כהני). בשתי אכילות התבונ דבר. משמשת שתיים פוסלת דם לקמן במחשבה מוקף ליה מנח ולא לזולל כיוס סלעיו (פס. כהני). אחד אכילת אדם לפוקי מנין דלקמיה דאמרי דאפי' ליה אין הקטירה מפגלת הקטרה. תרי"ג: 1) אף הקטרה בין לאכול בין להקטיר. ע"כ לא אחיא בר יוסי אר"י יוסי אין מרי מפגל את המזבח. תרי"ג: 2) וע"כ בר אבא: 3) אבל הכא דאיקבע בתר מנח אין משמע דלרבנן דאמרי אין הקטרה מפגלת הקטרה לא סברא לתו האי טעמא ותימה דלעיל קאמרי רבנן דרפליגי לה דברי יוסי בריש פרקין ד"ף י"ג ע"כ) וע"ל דהיינו דוקא מקומץ להקטיר

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

חריפי דפומבדיהא. מפרש צפ"ק דסנהדרין (דף ט"ז): עיפא ואזנימי צני רחבה דפומבדיהא: **הקטרה מפגלת הקטרה**. הקטיר קומץ ע"מ להקטיר לזבנה 1) 1)לאחר זמן פיגול וע"ג דאין מתיר מפגל את המזיר. ולא דמי לשוחט את הכבש לקמן דהתם לא איקבעו כחד מנח הכא איקבעו כחד מנח: **מאי לאו** **הקטרה דומיא**. דקומץ ונותן ככלי: **מה סנך צני**. חישב לאכול שירים למחר בין חישב להקטיר לזבנה פיגל 1): **קומץ לאו מסיר לזבונה הוא**. 1)1) דלמנך לעיל (דף יג): דליניה בעיכוז מנחה: **א"ל אביי**. לרז מנשיא: **עני מרי**. עניי ארזוי: **משמיה דרב**. כלומר אמרה רב סחדא להא מילתא משמיה דרב: **מ"ט**. שניהם כשרין: **כחד דמו**. 1) מפגל להקטרה לזבונה וזו דמי. וה"מ לר"מ ולרבנן אכל לוי וזו 1) דברש פירקין אין ממיר מפגל את המזיר ולא מפגלת הקטרת קומץ להקטרת לזבנה: **אכלע** לוי. הטעמימי חלמיני: **ופקילא לוי**. וסקולה לוי כלומר צדיקה עלי: **ה"ג הקטיר קומץ להקטיר לזבנה לאכול שירים ולא גרסי' ולאכול**.

1)1) זה פירושו הקטיר קומץ על מנת להקטיר לזבנה למחר וע"מ לאכול שירים למחר: **מאי קמ"ל**. קא ס"ד דמשום חדא מהינן מחשבות מפגל 1)1) וחד מינייהו אשמעינן ופיגול משום מחשבת להקטיר לזבנה למחר הוא ולא משום לאכול שירים דאין מפגלין בחצי מתיר: **לימא הקטיר קומץ להקטיר לזבנה** ולא לימא לאכול שירים כיון דהיה 1) מחשבה לא מהניא למה לי מחשבה 1)1) צהדי קמיימא ולי פיגול משום לאכול שירים הוא דמפגלין בחצי מתיר אכל להקטיר לזבנה לא מהניא למה לי לזרפה 1) 1) כחדא 1)1) וזו סרוייהו **קמ"ל**. 1)1) כן ואי 1) לאכול קאמר שלא חישב אלא כזאת מהין: **לימא להקטיר לזבנה ולאכול שירים**. דמשמע תרתי מיני הקטיר קומץ להקטיר לזבנה לאכול שירים למחר: 1)1) **דפשטא לה מחשבה כזולה מנחה**. וע"ג דלא מפגל כחדא מינייהו השתא דחשיב צתרוייהו מפגל 1)1). **הא מיפלג פליגי**.

דלרבנן אין מפגלין בחצי מתיר: **ולימא**. ליה רב יצחק למנא דלא לשנייה ולוקמא דקתני פיגול: **ור"מ היא**. ואמאי שני מילתיה ומידך ליה פסול: **סנא דברי הכל אטויה**. הלכך איכא למימר דפסול חתנייה והא דתנא פיגול משום דלחלף ליה פיגול בפסול: **ה"ז בדברי הכל לא מוחלף ליה**. הלכך אזי הוא חתנייה ה"ז לא הוא אמר דברי הכל: **הדרן עלך הקומץ זוטא**

הקומץ רבה. **לאכול דבר שאין דרכו לאכול בו** וכו' **דבר שדרכו לאכול פחות מכזו**. **הא משנה יתירה** דהא תנן צפ"ק (לעיל יב): לאכול דבר שאין דרכו לאכול פחות מכזו כשיש לו גזר פחות מכזו אטו כזו: **גב' כשם שמחשבין מאכילה אדם לאדם וכו'**. כגון קומץ אס חישב עליו למחר 1)1) למונח פוסלת כך פוסלת מחשבה צדבר אכילת אדם ב"ד כגון שירים אס חישב עליהן לאדם למחר: **מאכילה אדם**. כגון קומץ אס חישב עליו למחר 1)1) למונח פוסלת כך פוסלת מחשבת

הקומץ את המנחה פרק שני מנחות

יז.

הקומץ את המנחה ב"ז. משום דצני למתני ר"א פוסל אינטרין לגופיה לא אינטרין דממתני' דצ"ק (לעיל יב.) שמעינן דקתני לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר חוץ למקומו פסול חוץ לזמנו פיגול הא לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר

דבר שאין דרכו להקטיר כשר לזכא למימר מדיוקא לא שמעינן כשר אלא ללא היו פיגול אכל פסול היו דנסוף פ"ק (גו"ס): משמע דלפילו כשר שמעינן מיניה גבי האי דייק טעמא ללאכול ולהקטיר כו' ועל כרחק מדיוקא דמוך למקומו שמעינן דכשר:

שאין אבידה והקטרה מצטרפין. צטוף פ"ק (ג"ז סס:) מוקף לה ר' ירמיה כ"א ואזני מוקף לה כרבנן: **מדאפקינהו** **רחמנא** **בזשון אבידה**. מימיה תינח 1) **לחילת מוצח** לאדם אכל כהן (לחילת) **אדם** לאכילת מוצח מנגן דדומיא דהכי אמר צהקומץ זוטא (לעיל דף טו.) לחס איקרי מודה מודה לא איקרי לחס ויש לומר ב"ז דנפשטי' דקרא קיימי שני האכילות אכשר זכח מודה שלמיו וקלט קשה דמזה לא משנו רבנן מנדי: **ללא**

בהו בשירים דקומץ מתיר דידהו אבל הכא דקומץ לאו מתיר דלזבנה הוא לא מצי מפגל ביה א"ל אביי 1) עני מרי משמיה דרב א"ל אין איתמר נמו אמר רב חסדא אמר רב אין הקטרה מפגלת הקטרה אמר רב יעקב בר 1) אודי משמיה דאביי אף אנן גמי תנינא שחט אחד מן הכבשים לאכול ממנו למחר הוא פיגול וחברו כשר לאכול מחבירו למחר שניהם כשרין מ"ט לאו משום דכיון דלא מתיר ידידה הוא לא מצי מפגל ביה לא התם הוא דלא איקבע בחד מנא 1) אבל הכא דאיקבע בחד מנא כי חד דמו אמר רב המונא 1) הא מילתא אבלע לי רבי חנינא ותקילא לי 1) ככוליה תלמודאי הקטיר בקומץ להקטיר לזבנה 1) 1) (ולזבנה) לאכול שירים למחר פגול מאי קמ"ל אי הקטרה מפגלת הקטרה קמ"ל לימא הקטיר קומץ להקטיר לזבנה אי מפגלין בחצי מתיר קמ"ל לימא הקטיר קומץ לאכול שירים למחר אי תרוייהו 1) 1) (אתא) קמ"ל לימא הקטיר קומץ להקטיר לזבנה אמר רב אדא בר אהבה לעולם קסבר אין הקטרה מפגלת הקטרה ואין מפגלין בחצי מתיר ושאיני הכא 1) 1) דפשמא ליה מחשבה ככולה מנחה תני תנא קמיה דרב יצחק בר אבא הקטיר קומץ לאכול שירים לדברי הכל פגול והא מיפלג פליגי אלא אימא י'לדברי הכל פסול ולימא ה"ז פגול ור"מ היא תנא דברי הכל אתנויה פיגול בפסול מוחלף ליה הרי זה בדברי הכל לא מוחלף ליה:

הדרן עלך הקומץ את המנחה

הקומץ את המנחה לאכול דבר שאין דרכו לאכול ולהקטיר דבר שאין דרכו להקטיר כשר ר"א פוסל לאכול ודבר שדרכו לאכול ולהקטיר דבר שדרכו להקטיר פחות מכזו כשר 1) 1) **לאכול** ו'בחצי זית ולהקטיר כחצי זית כשר שאין אכילה והקטרה מצטרפין: **גב' א"ר אסי א"ר יוחנן מ"ג דר"א אמר קרא** ו'ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו 1)1) **בשתי אכילות** הכתוב מדבר אחד אכילת אדם ו'אחד אכילת מזבח וכשם ש'מחשבין מאכילת אדם לאכילת אדם ומאכילת מזבח לאכילת מזבח כך מחשבין מאכילת אדם 1)1) למזבח ומאכילת מזבח לאדם מ"ט מדאפקינהו רחמנא 1)1) להקטרה בלשון אכילה ורבנן האי דאפקינהו רחמנא בלשון אכילה דלא

משנה יתירה דהא תנן צפ"ק (לעיל יב): לאכול דבר שאין דרכו לאכול פחות מכזו כשיש לו גזר פחות מכזו אטו כזו: **גב' כשם שמחשבין מאכילה אדם לאדם וכו'**. כשם שפוסלת מחשבה צדבר אכילת אדם ב"ד כגון שירים אס חישב עליהן לאדם למחר: **מאכילה אדם**. כגון קומץ אס חישב עליו למחר 1)1) למונח פוסלת כך פוסלת מחשבת

<div></div>	<div>עין משפט<div>נר מצוה</div></div>
<div> <p></p> </div>	
<div> <p>כא ב ג ד מ"י פ"זי מהל' פסוה"מ פל"ח: א ה מ"י פ"ד שס הלכה ט: ב ו ז מ"י שס הלכה י:</p> </div>	
<div> </div>	

שיטה מקובצת (המשך)

לזבנה (למחר) שהקמיצה [חשב להקטיר] הקטרה לזבנה א' ע"ד שהיה כבר בכלי אבר קודם קמיצה. תרי"ג: 1) ותקילו לי כבולו: 1) חיבת לזבנה נמחק: 1) חיבת אתא נמחק: 1) דפשטא אתא אי נמחק: 1) לאכול בחצי זית ולהקטיר בחצי זית. וקשה לתרוץ הקונטרס הא תינח לאביי אלא לר' ירמיה דמוקף משנן דצ"ק כר' אליעזר מאי אבא למימר וז"ל יאי ממתי' דצ"ק היה אמינו סתם ואז"כ מחזיקות הוא ואין להנה כסחם לכך הדר וסבמי' כחך פירקין אחר המחלוקת ולמירוק אלא לזכא ולאכל דבר שאין דרכו לאכול מצטרפים ומריה קשה דמשמע דטעמא דר' אליעזר משום גזירה ובגמרא מפקי ליה מקרא וצריך עיון. תרי"ג. ובתוס' אחרות פ"ה לא נהירא דהא איבא מ"ד בגמרא דרבי [אליעזר] אפי' כרת מחייב ומקראי ליה ליה קשה זה לא היה טעמא וז"ל דב"מ לר"א אצטריך א"ר דאמר ר"א מחשבין מאכילת אדם למזבח ומאכילת מזבח לאדם מהו דתימא נגזרו לאכול בחצי זית ולהקטיר בחצי זית אטו לאכול חצי זית שירים וחצי זית קומץ. ומיהו קשה הא תינח לאביי דמוקף משנן דצ"ק כרבנן וכי ונראה לפרש משום פלגותא דר"א אצטריך למימר ורישא שאינו פ"ק ואבך דהני דבר שאין דרכו לאכול משום פלגותא דר"א תני נמי כחצי זית: 1)1) מאכילת אדם לאדם ומאכילת מזבח למזבח: 1)1) חיבת להקטרה נמחק: 1)1) להקטיר לזבנה למחר: 1)1) וחיבת למחר לאו זמן ליתא: 1)1) פיגול קומץ הוא סוף דיבור ומח"ד לאו מתיר: 1)1) עון דאבך לעיל אתא: 1)1) דלזבנה ח"מ ותובת דמי נמחק: 1)1) לר' יוסי דאמר בריש: 1)1) ולאכול וחיבי פירוש: 1)1) וחי מינייהו אשמעינן אי הקטרה מפגלת הקטרה אשמעינן ופיגול:

1)1) לזרפה בחדי הס"ד: 1)1) קמ"ל לאכול: 1)1) דפשטה: 1)1) כגן דרבי שדרכו למחר ולאכול דבר מבוזבז כשר לאכול בחצי זית ולהקטיר חצי זית כשר דא' משנן יתירה כו' ולהקטיר חצי זית: 1)1) חן חיבת כגון ליתא: 1)1) חיבת אכילת ליתא: 1)1) מ"ן דפשטיה:

1)1) נראה דל"ל צעמא הקטילה חישב להקטיר לזבונה למחר ועדיין ח"ו ככלל אחר קודם קמיצה.